

Qui té en compte la salut del jovent? (El suïcidi, la mort invisible)

Tot i que la pandèmia ha accentuat considerablement les problemàtiques que pateixen les joves, aquesta mala situació fa molts anys que s'arrossega. Tothom s'omple la boca a l'hora de parlar del jovent, però sempre amb una mirada paternalista, sense tenir en compte un punt de vista intergeneracional, desconeixent la seva situació real.

La precarietat laboral, ser el constant punt de mira i la manca de perspectives de futur han provocat que la situació sigui insostenible i que la salut mental d'aquestes es vegi greument afectada.

Per posar números damunt la taula, actualment el suïcidi és la primera causa de mort no natural entre les joves (respecte l'any anterior, el 2021 la temptativa de suïcidi en joves de fins a 18 anys ha augmentat un 27%). A més a més, per tercer trimestre consecutiu, la taxa d'emancipació torna a ser la més baixa del segle segons *l'Observatori català de la joventut*.

Cal tenir una visió de la situació des d'un punt de vista econòmic, polític, social, moral i mental per tenir clar que es tracta d'una problemàtica estructural. Per tant, més que mai, cal prendre decisions urgents: dotar d'eines i recursos el jovent per tal de facilitar la seva autonomia i potenciar el seu talent, millorar la sanitat pública (posant èmfasis en la salut mental) i fer polítiques valentes de joventut, d'igualtat i d'habitatge principalment. I sobretot garantir-ne la seva participació en tot aquest procés.

La condició juvenil revela força, anhel, voluntat de transformació i moviment cap allò difícil. Obrim la nostra ment, escoltem-los i aprenuem-ne.

Article escrit el 28 de setembre de 2021.